

Yksin kuljin polkujani
vaeltelin korpimaita
kinttupolkuja kipaisin
tarvoin tiellä laatusalla
väliin horjahdin vähäsen
usein tunsin tuskaa suurta
kun ei kimpassa minulla
ollut kunnon seuralaista.

-

Miettein mustin matkustelin
metsän synkeän sisässä
tuli vastaan pieni miesi
urho peukalon pituinen
musta parta miekkosella
nuttu vihreän värinen
paljaat varpaat vilkuttivat.
huopatöppösten sisältä.

-

Ukko loihe lausumahan
sanan suuren suoltamahan
kysyi karskisti kaveri
heitti riimin rohkeasti:
- Mitä miekkonen murehdi
mikä kalvaa kantapäitä?
Kerro huolesi minulle
toverille taitavalle

-

- Orpouttani murehdin
siitä mulla mieli musta
Maamo hempeä emoni
lähti Tuonelan tuville
sinne Kalman kartanoihin
jätti poikansa poloisen
yksin tietä tarpomahan.
Taatto taitava takoja
muihin maihin matkustellut
yksin jäänyt oon osaton
ilman turvaa taipaleelle.

-

- Älä huolehdi hupakko

keinot kyllä keksitähän
uudet konstit koitetahan
sepä tuottavi tulosta
antaa palkan pyytäjälle.

-

Ukko pienoinen urahti
alkoi kumma kuiskutelu
sekä jatkuva jorina
tuntui tuimat tuiskahdukset
sumu sankea sakeni
liekkejäkin leimahteli
sitten kuuluikin räjähdys

-

Haihtui sauhu saatavilta
sumu sankea pakeni
edessä näin ihmeellisen
naisen kaunihin, ihanan
tukka hohti kultiansa
loisti silmissä timantit.

-

Sanatonna tuota katsoin
vaiti kaunista tapitin
tuoko mulle ystäväksi
matkakumppani minulle?
Saisinko tuon tuttavaksi
rinnallani kulkijaksi
riemuntuojaksi todella
ainaiseksi kumppaliksi.

-

Ukko käyttänsä ojensi
osoitteli neitokaista,
sitten saatteli sanoiksi
verkkaisesti näin valisti:
- Mikä lienet miehiäsi
kuka kumma kulkijakin
tuota täysin en tajua
eikä ymmärrys yletä.
Nytpä helpompi sinulla
jatkaa maista taivallusta
Sanoi ukko ja katosi!

8.5.2013